

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

NERO, DE WREDE

HET rad draait... Nu eens zit men boven, dan weer onder. Wanneer de macht en de beschaving van een natie over haar hoogtepunt heen is, gaat het gewoonlijk snel bergaf. Dit was ook het geval voor het Romeinse rijk. Over Tiberius, de eerste opvolger van Augustus, kon men nog enig goeds vertellen, van Nero kan men dit niet meer. Hij was slechts een eigenwijze, wrede tiran.

3. - DE DICHTER

NERO was er van overtuigd dat hij een groot dichter was en droomde er van onsterfelijke verzen te maken op de ruines van Troje. Om inspiratie te krijgen, liet hij Rome in brand steken. Naar het schijnt aanschouwde hij dit vreselijk schouwspel van op het dak van zijn weelderig paleis. Hij hield een lier in de hand, droeg een bloemenkroon op het hoofd en hilde zijn karamelverzen.

4. - EEN KLEIN VERMAAK

DE Romeinen vonden geen smaak in zulke gedichten. Er broedde opstand en Nero kreeg schrik, want hij was een lafaard. Om de woede van het volk te bedaren, zorgde hij voor vermakelijkheden. Hij opende zijn tuin en organiseerde grootse nachtelijke feesten. Hij beschuldigde de christenen er van de stad in brand te hebben gestoken en liet er enkele honderden aanhouden. Hij deed hen aan een paal binden, met hars instrijken en dan in brand steken. Deze vreselijke, menselijke fakkels verlichtten zijn feesten.

1. - DE DOOD WAS OVERAL

Bij de dood van Claudius in 54 was Nero 17 jaar. Het duurde niet lang of hij was dik van het vele eten en van zijn gelaat kon men de groothedswaanzin afscheppen. De jonge Britannicus, zoon van Claudius, werd uit de weg geruimd. Hij gaf zijn vrouw Octavia, die slechts 20 jaar oud was, het bevel te sterven. Seneca, de filosoof die tevens zijn leraar was, werd verplicht zich de aders te openen. Nero schrok er zelfs niet voor terug zijn moeder, Agrippina, te laten ombrengen.

2. - DE KUNST...

NERO beweerde dat hij een artist was. Hij zong vreselijk slecht, maar wee diegene die hem niet geestdriftig toejuichte. Hij reisde naar Griekenland, vaderland van alle kunsten, om daar zijn goddelijke stem te laten horen. Hij liet zich ook naar het Olympisch stadion brengen en viel daar ten aanschouwe van een grote menigte languit op de grond. Het was om je een bult te lachen, maar de toeschouwers waagden dat niet... Zeer tevreden over zichzelf, kwam Nero naar Rome terug en liet aan iedereen de kronen zien (1800), die men hem geschonken had en waarvoor hij koninklijk had betaald. De tiran zag niet eens meer in hoe belachelijk hij zich aanstelde.

5. - HET EINDE

MAAR de Romeinen hadden hun buik vol van die wrede tiran en kwamen in het jaar 68 in opstand. Nero vluchtte als slaaf verkleed, maar werd op de hielen gevolgd. Toen hij hoorde dat de paarden van zijn achtervolgers naderden, vroeg hij aan een gezelschap hem te doden. Dit werd prompt gedaan. Alvorens te sterven, zei Nero: «De wereld zal een groot artist verliezen!». Inderdaad!